

„LUMEN” NR 4/2021

PARAFIA POD WEZWANIEM

ŚW. AP. PIOTRA I PAWŁA

24.01.2021 R.

Ewangelia (Mk 1, 14-20)

Jezus wzywa ludzi do nawrócenia i powołuje pierwszych apostołów

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim.

Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

ZAMYŚLENIA - STANIECIE SIĘ RYBAKAMI LUDZI

Spróbujmy poważnie potraktować zaproszenie i obietnicę dzisiejszej Ewangelii. Jezus naprawdę chce, abyśmy nauczyli się chodzić za Nim i obiecuje, że staniemy się rybakami ludzi.

Co to znaczy? Jezus mówi każdemu z nas w głębi serca: „Kocham Cię i pragnę abyś kochał na moją miarę!”. A potem zaprasza nas przez swoje natchnienia do konkretnego naśladowania. Stawia nas wobec dylematu:

czy wybrać to, na co mam ochotę, czy to, co rozpoznaję jako prawdziwą miłość i Jego zaproszenie? Czyli chce nas pochwycić i uczynić wolnymi w miłości. Prawdziwa wolność bowiem bierze się z pochwycenia przez miłość. To jest pewien paradoks pięknie opisany przez Mistrza Eckharta - średniowiecznego dominikańskiego mistyka: „Miłość przypomina haczyk wędkarza. Wędkarz nie może złapać ryby dopóki nie połknie ona haczyka. Ten, kto wisi na haczyku, jest pochwycony tak szybko, że jego ręce i nogi, usta i oczy oraz serce, wszystko to w tej osobie przynależy do Boga. Wypatrujcie haczyka, tego błogosławieństwa pochwycenia, bo im bardziej jesteście pochwyceni, tym bardziej jesteście wolni”.

Chrystus bowiem pragnie dla mnie tego, co jest najgłębszym pragnieniem mojego serca. Idąc za Nim, staję się sobą. Na taką miarę, na jaką to odkrywam, jarzmo Bożych zaproszeń staje się słodkie, a brzemię lekkie. Nawrócenie jest w tym kontekście przejrzeniem i odkryciem Boga jako Kogoś, kogo nie muszę się bać i dla kogo nie muszę się poświęcać. Jest wyjściem ze świata pozorów, odkryciem, że królestwo naprawdę jest blisko. Jest w nas.

Jeśli zostałem pochwycony, nie mam potrzeby manipulowania ludźmi, by zdobyć ich miłość. Pragnę dzielić się tym skarbem, który sam odnalazłem. Rozdaję miłość, którą sam przyjąłem i pragnę, aby ludzie sami odnaleźli to samo źródło. Rozdając miłość, rozdaję ukryty w niej Boży haczyk, poprzez który inni ludzie mogą zostać pochwyceni. Przez pragnienie zbawienia dla innych, modlitwę i życie objawiające Bożą miłość jestem rybakiem, który łowi ludzi dla Chrystusa.

o. Paweł www.opoka.org.pl

Druga Niedziela Słowa Bożego

W III niedzielę zwykłą, dnia 24 stycznia 2021 roku, wraz z Kościołem powszechnym przeżywamy już po raz drugi Niedzielę Słowa Bożego.

– Ojciec Święty Franciszek wzywa nas aby w tę właśnie niedzielę, podczas liturgii dokonać uroczystego wniesienia Pisma Świętego, uwydatnić głoszenie Słowa Bożego oraz tak przygotować homilie, aby podkreślić cześć, jaką Kościół oddaje Słowu Pana. Nade wszystko jednak Ojciec Święty wskazuje na ścisłe powiązanie

Biblii z wiarą, Eucharystią i sakramentami. – napisał w okolicznościowym liście abp Stanisław Gądecki Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

Inspiracją do owocnego przeżycia Niedzieli Słowa Bożego niech będą dla nas słowa papieża Franciszka zapisane w liście apostoelskim „*Aperuit illis*”: „*Jezus Chrystus puka do naszych drzwi przez Pismo Święte; jeśli słuchamy i otwieramy drzwi umysłu i serca wchodzi On w nasze życie i z nami zostaje. (...) Niech Niedziela poświęcona Słowu sprawi, aby w Ludzie Bożym wzrosła religijna i bliska znajomość Pisma Świętego jak święty autor nauczał już w dawnych czasach: «Słowo to bowiem jest bardzo blisko ciebie w twych ustach i w twoim sercu, byś je mógł wypełnić» (Pwt 30,14)» (Aperuit illis, n. 8, 15).*

www.diecezja.radom.pl

Święci patronowie naszych babć i dziadków

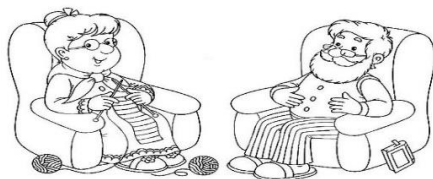
Ważną rolę w dziejach zbawienia wyznaczył Bóg rodzicom Maryi - św. Annie i św. Joachimowi. Kościół wspomina ich jako tych, którzy swoje dziecko poświęcili Bogu. Tradycja podaje, że Najświętsza Maryja Panna, jako kilkuletnia dziewczynka, została ofiarowana Bogu w świątyni jerozolimskiej. Dziadkowie Jezusa Chrystusa patronują m.in. parafii w Kraszkowicach (diecezja częstochowska - jedna z kilku parafii pod tym wezwaniem w Polsce).

Ewangelie nie wspominają rodziców Maryi. Informacje o nich pochodzą z Protoewangelii Jakuba i Ewangelii Pseudo-Mateusza. Według apokryfów Anna (imię to znaczy „łaska”) pochodziła z Betlejem. Poślubiła kapłana imieniem Joachim („przygotowanie Panu”) i zamieszkali w Jerozolimie. Byli kochającym się małżeństwem, które długo oczekiwało na narodziny upragnionego dziecka. W tej intencji Joachim udał się na pustynię, gdzie przez 40 dni pościł i modlił się. Tam też ukazał mu się anioł, który oznajmił, że jego prośby zostały wysłuchane i urodzi im się dziecko, które będzie radością dla świata. Gdy przyszła na świat córka, rodzice nadali jej imię Maria. W wieku 3 lat oddali ją do świątyni, gdzie przebywała do 12. roku życia. Dwa lata później poślubiła Józefa. Anna i Joachim zmarli zanim Maria dorosła. Nie mogli więc być uczestnikami zdarzeń, o których opowiadają Ewangelie.

Św. Anna patronuje matkom, wdowom, kobietom oczekującym dziecka, gospodyniom domowym, a św. Joachim - małżonkom i stolarzom.

W ołtarzu głównym kościoła w Kraszkowicach znajduje się wizerunek św. Anny uczącej Córkę. Matka trzyma otwartą książkę, czytana przez kilkuletnią Dziewczynkę, która została wybrana na Matkę Boga. Obraz przypomina, że Chrystus był do nas podobny we wszystkim, oprócz grzechu: przyszedł na świat w rodzinie, miał także dziadków. Święci Joachim i Anna, ludzie wytrwałej modlitwy, którzy przekazywali prawdy Boże i wychowywali Matkę Jezusa, stanowią wzór dla rodziców i dziadków. To oni są pierwszymi nauczycielami wiary i chrześcijańskiego życia dla swoich dzieci i wnuków. Wspierając zapracowanych rodziców, dziadkowie uczestniczą w wychowaniu wnuków. Mają dla nich czas, są cierpliwi i uśmiechnięci. Chętnie prowadzą swoje pociechy do kościoła i na spacer, rozmawiają z nimi, czytają książki i uczą wierszy, uczestniczą także w zabawie, poznając emocje i pragnienia wnuków. Znają ich radości i kłopoty, potrafią wszystkiemu zaradzić. Dziadek zazwyczaj pięknie opowiada stare rodzinne historie, a babcia zna chyba wszystkie bajki świata (albo odwrotnie). Pamięć o dziadkach pozostaje jednym z najpiękniejszych wspomnień z dzieciństwa. Oni nas ukołali i wraz z rodzicami pokazywali świat, wprowadzając nas w życie. Tak wiele im zawdzięczamy. W Dniu Babci i Dziadka dziękujemy im za wszelkie dobro, a jeśli już nie żyją - pamiętamy o nich w modlitwie.

www.niedziela.pl

skład: Leszek

Parafia Rzymsko – Katolicka Św. Ap. Piotra i Pawła

**ul. Kościelna 2,
05-311 Dębe Wielkie**

e-mail: Ks. Proboszcz – zarskis@wp.pl

e-mail: Ks. Wikary – pawelkondracki3@wp.pl

e-mail: redakcja - parafialnagazetka@gmail.com

Kancelaria:

środa i sobota 8.00-9.00

pon.- piątek 16.30-17.30

tel. 25-757-78-93